

Hasiči v Kokoníně

Důležitou a váženou organizací každé obce bývaly spolky dobrovolných hasičů. Tak tomu bylo v dobách, kdy většina staveb byla dřevěná a v domácnostech i průmyslových provozech se užívalo otevřeného ohně. Na snímku kokonínští hasiči ve slavnostních uniformách a s železnou ruční stříkačkou.

Na snímku kokonínští hasiči ve slavnostních uniformách a s železnou ruční stříkačkou

S nástupem občanských svobod, po reformách císaře Josefa II, došlo k zakládání různých spolků a to i v Kokoníně. První byl již v roce 1841.

Dobrovolní hasiči se sdružili ve spolek až v roce 1870 a stali se důležitou a váženou organizací obce. Hašení požárů bylo velmi dobře organizováno podstatně dříve. To vyplývalo zejména z toho, že většina budov byla dřevěná a velmi časté bylo používání otevřeného ohně jak v domácnostech, tak i

průmyslových provozech. Proto bylo podle požárního řádu z roku 1835 zakázáno stavět dřevěné domy bez úředního povolení. Zakázáno bylo i kouření na veřejných místech, ve stodolách a stájích, atd. Vznik požáru bylo oznamováno zvonem a hlasitým křikem. Někteří občané měli za úkol oznamovat požár v sousedních obcích. Hasilo se podáváním vody ve slaměných koších vytřených směsí včelího vosku a přírodní pryskyřice (smůly). V roce 1847 byla zakoupena první železná ruční stříkačka a od roku 1848 se sloužily pravidelné noční hlídky.

Po vypuknutí první světové války 1914 byla zavedena občanská obrana, která pravidelně v noci hlídala.

V létech 1930 – 1935 byly postaveny dvě požární zbrojnice vybavené motorovými stříkačkami. Po dobu téměř čtyřiceti let byl velitelem hasičů Wilhelm Fleischmann.

V roce 1935, 20 – 22. června proběhly oslavy 65 let trvání Sboru dobrovolných hasičů v Kokoníně. Při této příležitosti byly předány nově postavené hasičské zbrojnice. Na „Letné“, v dnešní ulici Krkonošské, nákladem 148961,95 Kč. V dolním Kokoníně, dnes ulice Boční (přestavěna na rodinný domek č. xxxx), nákladem 30436,50 Kč; nekrytá částka 13149,90 Kč byla uhrazena obcí.

Během druhé světové války zabezpečovaly požární ochranu dvě skupiny německých mládežníků a jedna skupina českých občanů.

V roce 1939, 27. listopadu byl zrušen Sbor dobrovolných hasičů a byla zavedena požární policie o stavu 30 hasičů.

Malíř Franz Simm vedl od roku 1883 obecní kroniku a kroniku dobrovolných hasičů, které se staly důležitým zdrojem informací pro vlastivědné badatele.

Od 8. května 1945 kdy byla obec převzata do českých rukou, necelou desítkou občanů se píše současné dějiny obce Kokonína.

Přípravy k založení hasičského sboru proběhly už v roce 1938, ale teprve po skončení války se podařilo Juliovi Karáskovi tuto myšlenku uskutečnit, když 19. června 1945 vyzval občany ke vstupu do sboru. První informační schůze 4. července 1945 se zúčastnilo 21 zájemců, kteří zvolili přípravný výbor v čele s předsedou Karáskem a členy Pavlatou, Posltem, Štekrem, Hujerem a Kobrlem. Řádná ustavující valná hromada byla svolána na 13. ledna 1946 do kokonínské sokolovny. Po rušné diskusi byli zvoleni: starostou Karásek, náměstkem Sýkora, velitelem Poslt, zástupcem Vunderer, jednatelem Tošovský, samaritánem Hujer, pokladníkem Kobrle a vzdělavatelem Veselý.

Jak je vidět, tak „sokolovna“ byla vždy dějištěm nových věcí v životě obce Kokonín, jak je dodnes.